

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

התייחסות לדו"ח "לא נצור: נשק קל במרחב האזרחי"

מבוא

מזה זמן רב, נשות קואליציית "האקדח על שולחן המטבח", המורכבת בחלקה מארגוני שמאל רדיקאליים וארגונים פלסטיניים, מנסות להביא למצב בו אין כמעט נוכחות של נשק חוקי במרחב הציבורי. כחלק מניסיון זה ותחת אצטלה של ניסיון להגן כביכול על חיי נשים ולהציל אותן, הן הפיצו ומפיצות דו"חות מגמתיים, חלקיים ובחלקם אף לא נכונים עובדתית, מתוך מטרה להשפיע על דעת הקהל ועל דעת מקבלי ההחלטות, בכנסת ובממשלה.

הדו"ח הנוכחי, שמפורסם תחת הכותרת "לא נצור: נשק קל במרחב האזרחי" אינו שונה במהותו מהדו"חות הקודמים שהן פרסמו ואולי אפילו גרוע ומטעה יותר מקודמיו. על מנת להוכיח זאת ובה בעת להפריך את המיתוסים שהן מפיצות, בוצע ניתוח דקדקני של העובדות כביכול והנתונים שהן מביאות ומולם יובאו נתונים אחרים, בדוקים יותר.

ניתוח הדו"ח

כבר בתחילת "תקציר פרקי הדוח" הן מפרסמות את האג'נדה שלהן: "הדוח נוקט ומבסס עמדה ברורה לפיה ריבוי כלי ירייה לא מספק ביטחון" (עמ' 11), כמוכר מבלי להביא סימוכין לכך! כחלק מהטקטיקה שלהן, הן תמיד "מערבבות" נשק צבאי, נשק משטירתי, נשק ארגוני (של חברות אבטחה וגופים ממלכתיים) יחד עם נשק פרטי. אבל כשזה נוח להן, הן מדגישות את חלקו של הנשק ה"רע", כמו למשל בפסקה "לקשר הישיר בין זמינותם של כלי ירייה לבין שורה מתארכת של מקרי רצח והתאבדויות שבוצעו בבתי מאבטחים בנשק אבטחה". (עמ' 12) אחת מהטענות הלא מוכחות שלהן היא ש"נשק קל במרחב הביתי מגדיל פי כמה את הסיכון לנשים דווקא ואת הסיכויים לרצח נשים..." (עמ' 12). אבל מה אומרות העובדות¹:

בשנת 2014 בוצעו לפחות 55 רציחות בירי, מתוכן 4 של נשים, כלן בנשק בלתי חוקי.

בשנת 2015 בוצעו לפחות 62 רציחות בירי, מתוכן 7 של נשים, כלן בנשק בלתי חוקי.

בשנת 2016 בוצעו לפחות 55 רציחות בירי, מתוכן 10 של נשים, 8 בנשק בלתי חוקי.

כלומר בשלוש השנים שחלפו, מתוך 172 מקרי רצח בירי, 21 היו של נשים, סה"כ 12.2% מכלל רציחות בנשק חם, כאשר מתוכן 2 בלבד בוצעו בנשק חוקי. איך זה בדיוק מסתדר עם הטענה של סיכון יתר לנשים על ידי נשק חוקי במרחב ציבורי? הרי נשק בלתי חוקי לא מסתובב במרחב ציבורי, אלא נמצא בסליקים

¹ מתוך הדו"חות השנתיים של אירועי ירי בישראל ורצח נשים בישראל, שפורסמו ע"י "העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל".

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

עוד הן אומרות ש"צמצום מספר כלי הירייה במשפחות מפחית את מספר מקרי הרצח במרחב זה ומצמצם במיוחד את הסיכון לנשים" (עמ' 12) אלא שהנתונים לעיל מראים שתפיסת המציאות שלהן לוקה בחסר, כי יותר נשים נרצחות בכל שנה שעוברת ורובן נרצחות בכלי ירייה בלתי חוקיים ובאמצעים שאינם כלי ירייה!
העובדה שהן מנסות להשיג היעלמות של כל כלי הירייה מהמרחב הציבורי מתבטאת בפסקה הבאה: "הצבא מנצל תרבות של חיסיון ביטחוני לעיכוב העיסוק הציבורי בחימוש-היתר של המרחב האזרחי בנשק צבאי". (עמ' 14). במילים אחרות, הן מבקשות שבמדינת ישראל, **עם סכנת הטרור שמאיימת על כל המרחב הציבורי**, חיילים ישאירו את הנשק שלהם בבסיס ויצאו לחופשותיהם בלעדיו!

למי שחושב שמדובר בדרישה הזויה, אקדים ואגלה שהן מבקשות שגם שוטרים יסתובבו ללא נשק אישי.....
כחלק מהמתקפה שלהן על גופי רישוי הנשק בישראל, הן טוענות שגופים אלה מסתירים מידע לגבי כמויות כלי הנשק שבידי הציבור. אבל באופן (לא) מפתיע, פנייה של "העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל" אל משרד הבט"פ לקבלת מידע, נענתה בחיוב. אז או שהן לא שאלו את השאלות הנכונות או שהן פשוט לא אומרות את האמת לגבי הפנייה שלהן.
עד כמה מחברות הדו"ח לא מכירות את נושא הנשק בישראל, ניתן ללמוד מהנתונים הבאים:

- הן כותבות שלהערכתן "בסוף 2014, המרחב האזרחי בישראל היה משופע בכ-311,000 עד כ-326,000 כלי ירייה מורשים..." (עמ' 17).
- לגבי כלי ירייה בלתי חוקיים, הן מצטטות הערכת משטרה של כ-400,000.
- הן גם טוענות ש"רוב כלי הירייה הבלתי חוקיים היו בעברם מורשים. מצבור הנשק החוקי הוא המקור העיקרי לנשק בלתי חוקי בישראל".
- הן קובעות ש"מקורות הנשק הבלתי חוקי הם (הסדר מועתק במדויק מהדו"ח שלהן):
- נשקיות צבאיות
- חיילים מחוץ לבסיסים
- נשקיות בהתנחלויות ובישובים ראויים
- חברות אבטחה פרטיות
- נשקיות משטרה כלל מג"ב
- מפעלים ראויים
- מפעלים ליצור נשק
- יצור בלתי חוקי של נשק"

מבלי להיכנס לשאלות כיצד זה שמרבית תפיסות הנשק בשנים האחרונות הן דווקא של תת מקלע "קרלו", שמיצור באופן בלתי חוקי בשטחים הפלסטיניים, אם "הולכים" לרגע עם הלוגיקה שלהן, שכל כלי הנשק הבלתי חוקיים מקורם בכלים חוקיים, יוצא שכל כלי הנשק שהן הגדירו כ"מורשים", נגנבו בשלב כזה או אחר והגיעו לידיים בלתי מורשות!!!

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל

(ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

רק בכדי להראות עד כמה הקביעה שלהן מוטה, מטעה ולא מעוגנת בעובדות, להלן הנתונים כפי שנמסרו ע"י משרד

הבט"פ:

כמות כלי נשק פרטיים שאבדו/נגנבו בכל אחת מהשנים:

2014 (מחודש מאי) – 222

2015 – 278

2016 – 157

מכאן ועד 400,000, המרחק הוא גדול, כמו המרחק בין האחריות לאובדנים שהן מנסות לגלגל על מחזיקי נשק חוקי

לבין המצב האמיתי בשטח.

הטיה פוליטית מובהקת

את הכיוון הפוליטי, אליו "נושבת" רוח הדוח, ניתן לראות כבר בתקציר בפסקה הבאה:
"התפוצה המוגברת של נשק בלתי חוקי שתועדה בהרחבה בקהילות פלסטיניות בישראל בקשר הדוק להימנעות השלטונית מאכיפת חוק סדורה ושוויונית בחיי פלסטינים אזרחי ישראל". (עמ' 18) (דגשים שלי – ל.ג.)

נשאלת השאלה: מי אלה ה"קהילות הפלסטיניות בישראל" ו"הפלסטינים אזרחי ישראל" שהדוח מתייחס אליהם?
נשק בלתי חוקי נפוץ בכל מגזרי המיעוטים בארץ, אצל המוסלמים, אצל הנוצרים ואצל הדרוזים. האם כולם רואים בעצמם "פלסטינים ישראלים"? האם הדרוזים רואים בעצמם "פלסטינים"? האם כל הנוצרים בישראל רואים בעצמם "פלסטינים"? ככל הידוע התשובה לכך היא שלילית, אז מי בכלל נתן רשות למחברות הדוח להתייחס אל המגזרים הנ"ל כישות אחת ועוד פלסטינית? האם הם טרחו לקבל הצהרות מראשי הקהילות הללו שהם רואים בעצמם "פלסטינים ישראלים"?

התשובה לכך ברורה מאד, כאשר מסתכלים על חלק מהארגונים המרכיבים את הקואליציה. כך לדוגמה:
האגודה לזכויות האזרח בישראל, שדואגת בעיקר לזכויות הפלסטינים. (אולי רק כאשר הם מכנים את המיעוטים בישראל כ"פלסטינים" הם יכולים "לדאוג" לזכויות שלהם...)
פסיכואקטיב – אנשי ונשות בריאות הנפש למען זכויות אדם, ארגון שמטפל כביכול בנפגעי טראומה נפשית פלסטינים.
(נשאלת השאלה: מה להם ולנשק חוקי הנמצא במרחב הציבורי הישראלי?)
פרופיל חדש, ארגון שקורא לסרבנות גיוס.

כל אלה וגם חלק משאר הארגונים, הם ארגוני שמאל רדיקאליים, המעוניינים להכחיד את ישראל כמדינה יהודית ולהפוך אותה למדינת כל לאומיה. התייחסות אל המיעוטים כ"קהילות פלסטיניות בישראל" משיגה שתי מטרות מבחינתם:

- "קשירה" של המיעוטים אל תושבי יהודה ושומרון הערבים וטשטוש ההשתייכות הלאומית שלהם.
- חיזוק חלקם היחסי של המיעוטים, שבאופן טבעי נחלקים לעדות ודתות שונות, לכדי ישות אחת שכביכול לא מקבלת את ההכרה המגיעה לה במדינת ישראל. כאן המקום לציין שכלל המיעוטים בישראל מהווים כ-25%

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

מהאוכלוסייה. אבל למרות זאת, "הרשימה המשותפת", שכביכול אמורה לייצג את כל המיעוטים הללו, קיבלה רק 13 מנדטים, המהווים 10.83% מהקולות, פחות מחצי מחלקם באוכלוסייה. אז איך "מכסים" על עובדות לא נוחות? כרגיל, באמצעות הטעייה, עיוות עובדות ושימוש בסמנטיקה מטעה. השימוש במטבע הלשון "פלסטינים ישראלים", בדוח שאמור לדבר על סכנות הנשק הקל במרחב הציבורי בישראל, מראה שיש לדוח **מטרה פוליטית** ולא מטרה אופרטיבית אמיתית של הפחתת אלימות בכלל ואלימות נגד נשים בפרט. אלה מהווים רק את ה"מסיכה" שמאחוריה מסתירים את מטרתו האמיתית של הדוח, שינוי מהותה של מדינת ישראל. עוד "הצצה פוליטית" מתגלית בעמוד 20, שם נכתב: "עדות חותכת להיעדר הפיקוח על שוטרים שנוקטים אלימות קשה נגד אזרחים פלסטינים עולה ממספר האזרחים הערבים שנהרגו בידי שוטרים בין 2000 ל-2015, שהיה פי 17 ממספר היהודים שנהרגו."

היות שבאופן לא מפתיע מחברות הדוח מתחמקות מלספק נתונים מספריים, שלכאורה היו בידן היות שהן חישוב את היחס, נשאלת השאלה, האם במסגרת ה"אזרחים הפלסטינים" שנהרגו נמנים גם מחבלים מאזורי יהודה ושומרון? (כי הרי הן אוהבות לכרוך אותם יחדיו), האם נמנים עליהם מפרי סדר אלימים שסיכנו את ביטחון הציבור? (שהן כביכול חרדות עליו), והאם הן טרחו בכלל לבדוק את נסיבות הריגתו של כל אחד מההרוגים הללו ולראות אולי הייתה סיבה מוצדקת לפתוח לעברו באש?

מהיכרות קודמת איתן, השימוש בהכללות, "זריקת" מידע לגבי "מחקרים" שבוצעו כביכול, הימנעות ממתן נתונים מדויקים ואת המקורות להם, הם דרך פעולה סדורה שלהן ולכן יש לקחת כל "נתון" שהן מביאות בערבון מוגבל.

הסתרת אמת ועיוות עובדות

בעמוד 19 כתובה הפסקה הבאה: "המדינה לא התקינה דרכים לבדיקה שגרתית של מצבו הגופני-נפשי של בעל רישיון פרטי או של דפוסי האחסון והשימוש בנשק". **אלה פשוט שקרים מוחלטים!** ראשית, בכל בקשה לרישיון חדש, או בקשה לחידוש רישיון קיים, על המבקש להגיש הצהרת בריאות, הנחתמת בפני רופאו האישי, בה הוא מתאר את מצבו הגופני. הרופא יכול להוסיף על כך כהנה וכהנה. שנית, כל מי שעובר טיפול נפשי באחת מקופות החולים או לשכות הבריאות, מדווח למשרד הבט"פ/אגף רישוי כלי ירייה וזאת על פי חוק "חובת דיווח של המטפל".

שלישית, בשנת 2013 הוגשה **הצעת חוק כשירות מאבטח (תיקוני חקיקה), התשע"ג-2013 של חה"כ דוד צור ואחרים**², שביקשה להחיל חובת בדיקה פסיכולוגית וקבלת אישור מפסיכולוג, לגבי אי-מסוכנות, על כל נושא נשק פרטי וארגוני בישראל. זוהי הצעה שחלק מארגוני קואליציית "האקדה על שולחן המטבח" דחפו ועודדו. רק מאבק עיקש של **העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל**, שכלל הבאת נתוני אמת לגבי מעורבות אפסית של אזרחים חמושים עם נשק

² <http://www.pmo.gov.il/Secretary/GovDecisions/2013/Pages/govdec854.aspx>

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

פרטי באירועים פליליים, הביא להוצאת אזרחים פרטיים מחזקת החוק הזה והחלתו על מאבטחים בלבד וגם זאת פעם בשש שנים.

רביעית, בשנים האחרונות אגף הרישוי מחייב כל בעל רישיון להציג בפניו הוכחה שהוא התקין בביתו כספת, ע"פ תקן שהתווה האגף, וזאת כחלק מהנחייה המחייבת בעלי נשק להפקידו בכספת כאשר הוא לא נישא עליהם. יש לציין כי גם למעורבות ולהמלצות בנושא של **העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל** היה חלק נכבד בהחלטה הזאת.

אז נכון שאין פיקוח על כך ומעטים הם בעלי הנשק הפרטי שזכו לביקורת בביתם לגבי התקנת הכספת, אבל אולי זה נובע מידיעה של מנהלי האגף שבעלי הנשק הנ"ל הם אנשים אחראיים ששומרים על נשקיהם? וראה גם את כמויות האובדן/גניבה הזניחות שדווחו בשנים האחרונות.

סיכום התקציר

מחברות הדוח מסכמות את התקציר באמרה ש"טענות רווחות לכך שניתן לחמש בביטחון את מי שראוי ומיומן בשימוש בנשק לא עומדות במבחן מציאות הפיקוח הלקוי והזרימה המתמדת של נשק מורשה לתוך המצבור הבלתי מורשה". התגובה לכך היא פשוטה ועובדתית:

- בשנת 2015 אבדו, או נגנבו, 278 כלי נשק מתוך מאגר מורשה של 140,000 כלים, המהווים 2 פרומיל מהמאגר החוקי. ממש "זרימה מתמדת"....

- בשנת 2015 כלי נשק פרטיים היו מעורבים בפחות מ-5 מקרי ירי פליליים (כאלה שבגינם הוגש כתב אישום נגד מחזיקי הנשק) וזאת מתוך סך מקרי הירי בישראל המוערך באלפים! שוב, מדובר על פרומילים בודדים. האם זה לא מעיד על כך ששאר מחזיקי הנשק, ליתר דיוק 139,995 מהם, הנם ראויים?

- לעומת זאת, מאבטחים ואזרחים השתמשו **37 פעמים** בכלי נשקם החוקיים לצורך הגנה עצמית, על עצמם ועל אחרים ובכך הראו שנשק בידיים הנכונות, במקום ובזמן הנכונים, מצילים חיים מסכנה ומשמישים לבלית מפגעים בסמוך לתחילת האירוע! האם זה לא מעיד על מיומנות?

די להסתכל על העובדות המספריות הנ"ל בכדי להבין שהאמרה המוזכרת היא בבחינת מילים ריקות וסיסמאות נבובות, שאין מאחוריהן ממש.

הגנה על מחבלים

אם למישהו יש ספק לגבי מטרות הדוח ועל מי הוא נועד להגן באמת, באה הפסקה הבאה ומבהירה זאת היטב (עמ' 22):

"כמו כן, הם (צעדים שננקטו שר הבט"פ הנוכחי גלעד ארדן – ל.ג.) כללו היתר כמעט גורף לירי על מנת להרוג בכל מי שזוהה כתוקף או נחשד בתקיפה"....

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

כלומר, מחברות הדוח מסתייגות מהוראה לירות במחבלים, וזאת בשנה בה היו **2374** אירועי טרור, מתוכם **78** פיגועי ירי! אז מה היה על האזרחים לעשות לפי דעתן? לקבל את המרצחים בפרחים???

עוד נקודה שהן מעלות, שמחזקת את העובדה שהן דואגות יותר למחבלים מאשר לאזרחי ישראל, מובאת בפסקה הבאה: "השאלות המרכזיות שהנחו את כותבות הדוח נגעו להשלכות הימצאותם של כלי נשק על אזרחיות ואזרחים, גם אם אלה פלסטינים יחידים התוקפים בסכין או בנשק אחר...". מה שנשאר להגיב על משפט כזה זה רק הביטוי באנגלית WTF???

הן ממשיכות וכותבות, בעמוד 23, כי "הדוח נכתב מעמדה עצמאית, חוץ ממסדית, עמדת אזרחים ואזרחיות העוקבים ועוקבות מזה שנים אחר הנזקים הקשים הנובעים מחימוש יתר".

אולם די לראות את רשימת התורמים והתורמות שאפשרו את כתיבת הדוח, עליהם נמנים: קרן עולמית לנשים, פרופיל חדש, הקרן לישראל חדשה וקרן חירום לזכויות בנות אדם, בכדי להבין שאין כאן שום עצמאות ושום חוץ ממסדיות אלא בדיוק ההיפך. מדובר בדוח מגמתי שבא לקדם אג'נדה ידועה ומוכרת שמטרתה לפגוע בביטחונם של אזרחי ישראל!

ולגבי ה"נזקים הקשים" שהן מזכירות ו"חימוש היתר", לא סתם אין נתונים מספריים, כי נתוני אמת אלה פשוט סותרים את האמרה הנ"ל וניתן לראות זאת בדו"חות השנתיים של **העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל**³.

ערבוב מכוון של מקורות כלי ירייה חוקיים

לא בכדי, מחברות הדוח מערבבות זה בזה כלי נשק צבאיים, משטרתיים, ארגוניים ופרטיים, למרות שמעצם הגדרתם ניתן להבין שמדובר בקבוצות נשק שונות.

ההתייחסות של כותבות הדוח אל נשק צבאי למשל, היא כאל גורם מאיים ומסכן. כך למשל הן כותבות בעמוד 24 (ציטוט): "הם (כלי נשק צבאיים- ל.נ.) בולטים גם לעיני פלסטינים אזרחי ישראל שמודרים מתוך הקבוצה הזו, כביכול, להגנה של אותם כלי נשק שאף מופנים לעיתים כנגדם". באיזה שפה זה נכתב בכלל???

אם נתרגם את המושג "פלסטינים אזרחי ישראל" למוסלמים, נוצרים, דרוזים ושאר מיעוטים אזרחי ישראל, האם הם באמת לא מודעים לכך שכלי הנשק הללו משמשים גם להגנתם? ואיך הם בדיוק "מודרים" אם חלק ניכר מהם משרת בצבא, במשטרה ובשב"ס, שם הם נושאים נשק? ומתי בפעם האחרונה נשק צבאי הופנה כנגד אזרחי ישראל בכלל ובן מיעוטים בפרט?

שוב אנו רואים שימוש בהכללות, בסיסמאות נבובות, בהסתרת אמת ואפילו בשקרים בוטים.

³ דו"ח סיכום וניתוח אירועי ירי לשנת 2014
דו"ח סיכום וניתוח אירועי ירי לשנת 2015

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

הן מתארות "אימה דרוכה" של ילדיהן, למראה כלי נשק צבאיים. אבל בישראל חיים מיליוני ילדים שהוריהם, בני שני המינים, אחיהם ואחיותיהם וקרובי משפחה אחרים, מסתובבים לידם עם נשק והם לא אחוזי "אימה דרוכה". גם בביתו של כותב דו"ח זה ישנם כלי ירייה וילדיו אינם אחוזי "אימה דרוכה".

מדובר בניסיון למניפולציה עלובה של מחברות הדוח על רגשות הציבור, תוך שימוש בפחדים, לכאורה, של ילדיהן הפרטיים. מעניין שהן לא טרחו לשאול ילדים אחרים, בבתים בהם יש נשק חוקי, לגבי הרגשתם והאם הם חשים מאוימים או בטוחים יותר. טענה זו שלהן ממש מופרכת על ידי ביקוש עצום לתחפושות חיילים ושוטרים חמושים בפורים...

כחלק מניסיון להדגיש את חשיבותו של הדוח שלהן ולמצב אותו כראשון ויחיד מסוגו, הן כותבות: "למעשה, גם היום בישראל, כמעט ולא נערכים מחקרים המתמקדים בנשק קל. אין, לדוגמה, מחקרים על תדירותה ופריסתה הגיאוגרפית של פשיעה המשתמשת בנשק קל".

כאן שוב ניתן להפנות למחקרים, ולדו"חות שנכתבו בעקבותיהם, בנושא אירועי ירי בישראל³, המבוצעים מאז סוף שנת 2013. שני דו"חות מעמיקים, לגבי השנים 2014 ו-2015, כבר הופצו לגורמי המחקר הבכירים בישראל, כולל מחלקת המחקר של הכנסת, חטיבת המחקר של אמ"ן, משטרה, פקולטות לקרימינולוגיה ועוד. דו"ח שלישי, לגבי שנת 2016, נמצא בהכנה. דו"חות אלה גם הופצו ברשת האינטרנט דרך אתר **העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל**⁴ ודרך דפי פייסבוק אוהדים. לא הייתה שום בעיה למחברות הדוח לקבל את המחקרים האמורים, שהוצעו להן ע"י כותב דו"ח זה. במקום זאת הן בחרו לחסום אותו מלפנות אליהן....

את ה"ערבוב" של סוגי הנשק החוקי ואת ההתעלמות המכוונת מחלקו המרבי של נשק בלתי חוקי בעבירות אלימות ניתן לראות בפסקה הבאה (עמ' 26):

"שינוי התודעה בציבור כרוך בין היתר בתשומת לב המוקדשת לראשונה לקשר הישיר בין זמינות הנשק הקל לבין שורה מתארכת של מקרי רצח ופגיעות קשות שרבים מהם בוצעו בנשק מורשה, "תמים" כביכול, שהופקד בידי מאבטחים, שוטרים חיילים, חיילי מילואים, תושבי ישובים "זכאים" ואזרחים בעלי רישיון, כמו גם בנשק בלתי חוקי".

שוב, במתודה סדורה, הן מפנות אצבע מאשימה לנושאי **נשק חוקי**, שכביכול הם אחראים למרבית מקרי הרצח והפגיעות הקשות, ומזכירות את מחזיקי **הנשק הבלתי חוקי** כלאחר יד. אבל האמת, כמובן, היא אחרת.

כך לדוגמה נראית התפלגות האחראים לאירועי ירי **פליליים** בשנים 2014 ו-2015, כפי שנאספו מערוצי חדשות שונים:

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

שנת 2014

גורם הירי	סה"כ	אחוז
ע"י עבריינים	321	85.15
ע"י שוטרים	25	6.63
ע"י אזרחים	13	3.45
ע"י חיילים	8	2.12
ע"י מאבטחים	10	2.65
סה"כ	377	100.00

שנת 2015

גורם הירי	סה"כ	אחוז
ע"י עבריינים	290	81.46
ע"י שוטרים/שב"ס	27.5	7.72
ע"י אזרחים	11	3.09
ע"י חיילים	22.5	6.32
ע"י מאבטחים	5	1.40
סה"כ	356	100.00

מהטבלאות הנ"ל, שפורסמו במסגרת הדו"חות השנתיים של העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל, ניתן לראות בבירור שחלקם של עבריינים הוא זה המכריע (מעל 80%) וחלקם של שאר הגורמים נמוך בהרבה. אם מוסיפים לכך את העובדה שבפועל ישנם עוד מאות, או אפילו אלפי, אירועי ירי המבוצעים בידי עבריינים, אבל לא מגיעים לחדשות ו/או לידיעת המשטרה, הרי שחלקם של העבריינים עולה ל-90% פלוס! כלומר, עוד שקר גס שמחברות הדוח מנסות להנחיל באמצעות המסמך ה"עצמאי" שלהן.

בכדי להמשיך ולפנות אצבע מאשימה, הפעם בעיקר כלפי אזרחים, הן ממשיכות וכותבות: "לדידן של נשים, כפי שיובהר בהמשך הדוח, "ההבחנה בין 'אזרחים שומרי חוק' לבין 'פושעים' מאבדת משמעות", שכן רוב רוצחיהן הם בני זוג או בני משפחה וכלי נשקם כוללים גם נשק מורשה וגם נשק בלתי חוקי." כפי שכבר נכתב לעיל, בשלוש השנים שחלפו היו 21 מקרי רצח של נשים בירי, ששניים מתוכם (9.52%) בוצעו בכלי נשק חוקיים. אבל אם מסתכלים על כלל הנשים שנרצחו, מגלים ש-76.4% מהן בכלל לא נרצחו באמצעות כלי ירייה! (ראה טבלה בהמשך) יתרה מזאת, 97.75% מהרציחות לא בוצעו בנשק חוקי, אז מדוע מחברות הדוח, שמודעות היטב לנתונים ולסטטיסטיקות, כורכות יחדיו נשק חוקי ובלתי חוקי?

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

אמצעים ששימשו לרציחות נשים בשנים 2014-2016

שנה	2014	2015	2016	סה"כ	אחוז
אמצעי	מספר	מספר	מספר	סה"כ	אחוז
דקירות	9	8	9	26	29.21
מהלומות	6	3	4	13	14.61
ירי מנשק חוקי	0	0	2	2	2.25
ירי מנשק בלתי חוקי	4	7	8	19	21.35
חניקה	1	2	4	7	7.87
דריסה	2	1	0	3	3.37
הצתה	0	2	1	3	3.37
הפלה מגובה	0	1	0	1	1.12
הרעלה	0	1	0	1	1.12
לא ידוע	7	6	1	14	15.73
סה"כ	29	31	29	89	100.00

את ה"ערבוב" המדובר מחברות הדוח ממשיכות ומשייכות לכלל מעשי הרצח בישראל. כך לדוגמה הן כותבות בעמוד

:27

"עשרות נשים וגברים נוספים, חפים מפשע, נרצחו בעשור האחרון בכלי ירייה מורשים: של שוטרים, של שוטרי משמר

הגבול, של בעלי רישיונות נשק פרטיים וארגוניים, מבלי לחולל שינוי ניכר בתפיסת הנשק הרווחת בציבור."

אם נתעלם לרגע מהעובדה, שעוברת כחוט השני בדוח, שהן לא מספקות נתונים מספריים, שלא לדבר על נתונים

סטטיסטיים כגון איזה חלק נוטלים כלי ירייה חוקיים בכלל מקרי הרצח, הרי שקל מאוד להפריך את הקביעה הנ"ל

באמצעות שתי הטבלאות הבאות:

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

סיכום אמצעים לרציחות נשים משנת 2000 עד 2015

מספר	שנה	2000-2013	2014	2015	סה"כ	אחוז
1	דקירות	123	9	8	140	39.55
2	נשק בלתי חוקי	34	4	7	45	12.71
3	חניקה	38	1	2	41	11.58
4	מכות	27	6	3	36	10.17
5	לא ידוע	23	7	7	37	10.45
6	נשק ארגוני	26	0	0	26	7.34
7	נשק חוקי	8	0	0	8	2.26
8	הצתה	6	0	2	8	2.26
9	הפלה	5	0	1	6	1.69
10	הטבעה	3	0	0	3	0.85
11	דריסה	0	2	1	3	0.85
12	הרעלה	1	0	1	2	0.56
	סה"כ	294	29	31	354	100.00

הנתונים של השנים 2000-2013 מבוססים על ניתוח מקרי רצח, המתוארים באתר "לא לאלימות"⁵, שהוא אחד מהארגונים בקואליציית "האקדה על השולחן" (אז איך הן טוענות שאין נתונים?) ואילו הנתונים של השנים 2014 ו-2015 נאספו ע"י "העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל" באופן עצמאי. יש בידי העמותה גם את הנתונים לשנת 2016, שטרם פורסמו בדו"ח, והם אינם משנים את התמונה הכוללת. מהטבלה הזאת ניתן לראות שבמשך 16 שנים נרצחו בכלי נשק חוקיים 34 נשים, כלומר מעט מעל שתיים בשנה! וזאת מתוך למעלה מ-20 מקרי רצח נשים בכל שנה בשנים הללו.

סה"כ שימשו כלי נשק חוקיים (פרטיים ואירגוניים) בפחות מ-10% מסך מקרי הרצח של נשים בשנים המדוברות ולמרות זאת מחברות הדוח נטפלות דווקא לכלי נשק אלו. נשאלת השאלה מדוע אינן מתייחסות לכלי דקירה, המהווים כמעט 40% מאמצעי הרצח, או משאר האמצעים, המהווים 50% מאמצעי הרצח?

⁵ <http://www.no2violence.co.il>

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

סיכום מקרי רצח משנת 2000 עד 2015

מס' ד	שנה	מס' רציחות בכלל	רציחות נשים בכלל	יחס באחוזים לכלל הרציחות	רציחות נשים ע"ב זוג	יחס לרציחות בכלל
1	2000 ¹	147	23	15.65	18	12.24
2	2001 ¹	234	28	11.97	13	5.56
3	2002 ²	228	31	13.60	15	6.58
4	2003 ²	195	22	11.28	19	9.74
5	2004 ²	176	18	10.23	10	5.68
6	2005 ²	163	23	14.11	12	7.36
7	2006 ²	182	22	12.09	16	8.79
8	2007 ²	125	21	16.80	13	10.40
9	2008 ²	136	16	11.76	11	8.09
10	2009 ²	128	16	12.50	6	4.69
11	2010 ²	145	22	15.17	18	12.41
12	2011 ²	150	25	16.67	20	13.33
13	2012	120	16	13.33	13	10.83
14	2013	120	22	18.33	15	12.50
15	2014	127	29	23	11	8.66
16	2015	111	21	19	11	9.91
סה"כ		2487	355	14.27	221	8.89

בטבלה הזאת, המבוססת על הדו"חות השנתיים של המשטרה ושל הלמ"ס, ניתן לראות כי החלק של נשים שנרצחו

בנשק חוקי בשנים הללו (34) ביחס לכלל מקרי הרצח (2487) הוא אפסי!

ליתר דיוק, הוא מהווה 1.37% מכלל מקרי הרצח בישראל, אבל דווקא אליו הן נטפלות. ושוב נשאלת השאלה: מה

המניע שלהן לנסות ולמנוע, לכאורה, דווקא מספר כל כך מזערי מכלל מקרי הרצח בישראל?

מי שעוקב אחר מקורות המימון שלהן, יודע בדיוק את התשובה!

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

פמיניזם ונשק – מה הקשר?

אחת ה"עובדות" היתר מטופשות שהן מעלות בדוח שלהן, היא האמרה הבאה:
"האקדה מוצב בתרבות העכשווית כסמל רב-עוצמה הממלא תפקידים בהתוויית גבולות קבוצתיים, תוך סימון, ייצור וגידור של זהויות. הראשונה מביניהם היא הזהות הגברית שהאקדה ונשק קל בכלל מזהים איתו."
למי שחי ובקי בעולם המושגים של הנשק, עולה מיד לראש האמרה המפורסמת הבאה:

"God created men, Sam Colt made them equal"

ואכן, יותר מכל המצאה אחרת, כלי הירייה היו אלה שאיזנו את ההבדלים בין חזק לחלש ובין נשים לגברים. למרות זאת, כאשר מחברות הדוח מתייחסות לקולט הן מתעלמות מהאמרה הנ"ל ודווקא בוחרות גישה מבטלת, כי זה יותר מתאים להן, וכותבות כך (עמ' 29):

"המצאת אקדה הקולט בארה"ב באמצע המאה ה-19, והמעבר שהיא חוללה לייצור המוני של אקדחים האיזו והעניקו עוצמה מיוחדת לקישור התרבותי בין זהות גברית לכלי ירייה. האקדה התעשייתית נחשב לפריצת דרך משחררת המאפשרת מקור כוח קטלני שווה לכל נפש או, למעשה, לכל גבר. איך "שווה לכל נפש" הפך להיות שווה "לכל גבר"????
אז לא רק שמחברות הדוח מתעלמות מחלקן של נשים מחזיקות נשק ב"שחרור" המערב הפרוע ולא רק שהן מתעלמות מהעובדה שמיליוני נשים בארה"ב מחזיקות בכלי ירייה ואפילו ביותר מאחד, כאשר הן קובעות ש"האקדה ונשק קל" מזהים רק עם גבריות, הרי ניתן לשאול: מה מונע מנשים, שזכאיות לכך, להוציא רישיון לנשק פרטי? מה מונע מהן להיזי את כף המאזניים לנקודת שוויון?

יתרה מזאת, בימים אלה מגדיל צה"ל את מספר הגדודים הקרביים המעורבים, בהם משמשות נשים לצד גברים בתפקידי לחימה, לארבעה במספר. נשים רבות פונות לעבוד באבטחה המושה ולצורך כך אף הכניסו תיקון לחוק כלי ירייה המאפשר לנשים להחזיק בכלי ירייה החל מגיל 20, וגם בכך מחברות הדוח רואות משהו שיש למנוע ולכן גם כאן נשאלת השאלה: האם הן בעד העצמת נשים ומתן להן גישה לאמצעים שימנעו פגיעה קשה בהן (רצח, אונס, חטיפה וכד') או היות שהרצון שלהן לפרק את כולנו מנשק הגנתי מעורר את עיניהן כל כך, שלא אכפת להן שעוד נשים יהפכו להיות קורבנות? ניתן להמשיך בנייתו הדוח, שמונה עוד כ-100 עמודים, עוד ועוד, אבל בסך הכול ניתן יהיה להצביע על עוד שקרים, עוד עיוותים, עוד הסתרת נתונים ועוד מגמתיות שמושפעת מדעה שמאלנית רדיקאלית, לכן אסיים בזאת.

העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל (ע.ר. 580568897)

נשק להגנה עצמית בידי אזרחים כשירים ומיומנים
תורם משמעותית לבטחון המדינה ולהפחתת הפשיעה

סיכום

מדובר בדוח שמתיימר להיות הראשון ויחיד מסוגו והוא לא. כך לדוגמה יש דו"ח מפורט של מבקר המדינה בנושא זה בשם "רישוי כלי ירייה והפיקוח על החזקתם"⁶. וזהו עוד חיזוק לעובדה שמדובר בדוח מגמתי, שעובדות רבות, הידועות למחברות הדוח, הוסתרו בו, עובדות אחרות עוותו, ע"מ שהדוח ישרת את האג'נדה שלהן, ו"עובדות" אחרות הם פשוט שיקריות!

מי שיטרח לקרוא את הדוח המלא שלהן, כדאי שיעשה זאת בעין ביקורתית מאד ותוך הצלבת ה"מידע" שהן מביאות עם מקורות מהימנים יותר.

ליאור נדיבי, רפ"ק (לשעבר) במשטרת ישראל, מומחה בתחום בליסטיקה וזיהוי והשוואת כלי נשק ותחמושת, ממיסדי העמותה לקידום תרבות הנשק בישראל ופעיל בעמותה ככותב דו"חות שנתיים בנושאי אירועי ירי בישראל ו-דו"ח אירועי רציחות נשים.

⁶ שם הדוח: רישוי כלי ירייה והפיקוח על החזקתם
מסגרת הפרסום: דוח שנתי 64ג
שנת פרסום: התשע"ד-2014
עמוד 353 ואילך